

Vital dam på visit i barndomshemmet

■ Sikeå och Slättbäcken hade storfrämmande under några veckor i augusti. På besök till sitt barndomshem kom nämligen Gertrud Ödlund från Melbourne, Australien. Hon utvandrade dit 1927 efter giftermå-

let med Adolf Ödlund som var sjökaptan på en båt som låg och lastade i hamnen.

Den otroligt vitala damen som fyllde 100 år i slutet av augusti åtföljdes på resan av dottern Joyce, som i jämförelse är rena ungdomen med sina 77 år.

Utdrag ur en Melbourne-tidning: Hemma hos Gertrud Ödlund pryds hyllan av personligt undertecknade gratulationskort från Drottningen, generalguvernören John Howard och Steve Bracks. Hon säger: Det är svårt att tänka sig att jag är 100 år, men nu är jag där. Hon gjorde en treveckors-tripp till Sverige i somras.

Fru Ödlund syr sina kläder själv och bar en hemmasydd klänning på sin födelsedagsfest, som hölls i Svenska Kyrkan i Toorak. ”Jag är nöjd med mitt liv, och nu tar jag dagen som den kommer,” säger fru Ödlund.

Gertrud Ödlund och Sture Bäckström från invigningen av Jämmerdalsbron 1995.

Foto från förr

■ Som alla säkert kan se är vi i Sikeå. Det tar kanske en stund att orientera sig fram på bilden, men till höger har vi sikaberget att ta fasta på. Frågan är när är flygfotot taget, någon därute i läsekretsen har kanske svaret?

Vad vi vet är att vykortet är poststämplat 1948, men som sagt hör av dig till någon i redaktionen om du har vetskap.

Red.

Sikabakelsen senaste tillskottet

Hösten är här och nere i hamnen. Helt "Curtarna" Nyman och Vesterlund samt Sture Svahn ris och skräp från höststädningen. Sittgrupper och husvagnar är "magasinerade" och flaggvimpeln är halad. Ett hösttecken är ju också Spirantidningen som du nu håller i handen. I den vill vi informera om smått och stort som hänt under sommaren.

Vi är stolta över vår tidning och tror att den starkt bidrar till vi-känsla och samhörighet mellan byborna på samma sätt som telefonkatalogen, tröjorna och den "sikanska" flaggan.

Senaste tillskottet i raden av "nations-symboler" är SIKABAKELSEN, vars upphovskvinna avslöjas i detta nummer. Något att se fram emot vid kommande träffar – så håll utkik!

Föreningen har nu också en uppdaterad hemsida, www.legdeasikea.se, som har gjorts av Vivianne Bäckström. Kom gärna med synpunkter och bidrag. E-post till lsi@sikea.se.

LSI ska ju fungera som en paraplyorganisation för föreningarna och byborna och föra deras talan i viktiga frågor. Under sommaren har vi därför uppvaktat kommun och vägverk angående tidigareläggning av cykelväg mellan Sikeå och Robertsfors – utan framgång – men hastigheten har sänkts till 70 kilometer i timmen.

Vi har också tryckt på och tryckt på för att påskynda "Må bra byn"-processen. Senaste nytt är att markfrågan lär vara löst och att det ska kallas till informationsmöte under oktober.

Slutligen när föreningen startade för 11 år sedan gjordes framtidsplaner – en del var drömmar – en del har förverkligats. Nu är det dags att planera för en ny 10-årsperiod. Kommunen har dragit igång ett nytt landsbygdsutvecklingsprogram och vill stötta byautveckling.

En grupp bybor har också haft förmånen att delta i ett seminarium i Vasa omkring byaplaner, så vi är väl förberedda att ta vara på de möjligheter till ekonomiskt stöd som kommer att ges. Vi kan faktiskt i stor utsträckning påverka livsmiljö och utveckling i våra byar om vi engagerar oss.

Sture
Bäckström

Superveckoslut om lokal utveckling gav mersmak

DEN 10:E SEPTEMBER gungade fyra sikabor över Kvarken till Vasa för att sammanstråla med ett 40-tal öster- och västerbottningar för att delta i utvärdering av projektet *Kompetenscirkeln*, som handlat om:

- ✓ arbetsmetoder för lokal utveckling mellan Österbotten och Västerbotten.
- ✓ att skapa nätverk.
- ✓ att öka gemenskapen i Kvarkenområdet.
- ✓ att öka erfarenhet av och kompetens i hur man för över metoder mellan kulturer.

Sen fredagkväll stod vi i köket på Solf's gästgivargård och åt av morgondagens frukost.

Lördagen inleddes med ett intressant

och tankeväckande föredrag av framtidsanalytiker Troed Troedsson. Han tog oss med på en resa från 1840-talets energisamhälle via dagens kunskapsamhälle till framtidens helhetssamhälle 2030, där snabb kommunikation, tillgång till nätverk och en förmåga att ta stora grepp – skapa koncept, där flera företag och intressenter samarbetar mot ett gemensamt mål.

Efter en välsmakande lunch hade vi workshops om byaplaner och utbyte av byaplanering. Att göra en byaplan leder till ökad lokal demokrati, vi-känsla och är en inkörsport för ny-inflyttade. Byaplanen ger också utrymme för TALKO dvs ideellt arbete.

Bastun stod varm och ölen kall före

vikingamiddagen, som åts med händer och kniv. Värden skötte hela konceptet själv – serverade – ledde allsång – sjöng och berättade och vi lät oss roas.

Under söndag förmiddag diskuterade vi hur vi präglas av vår kultur och hur vi ser på andras. Vi fick klart för oss att historien oftast påverkar människans sätt att tänka och vara – en spännande insikt. Alla var överens om att utbytet över Kvarken varit givande och önskan fanns om fortsatt samarbete.

Hemresan skedde i etapper eftersom taxiflygplanet endast rymde 6-8 passagerare. Det gungade mindre i luften än på havet.

Susanna och Wanja

Redaktion:

Tor Anesäter
Ingemar Nilsson
Katrina Norqvist
Gunnar Lundmark
Sven-Erik Lundström

E-post:

spiran@sikea.se

Ansvarig utgivare:

LSI:s styrelse.

Tryck: Tryckeriet i Robertsfors AB.

Prenumeration: 60 kronor. Pg 176818-3
Lola Nyman
0934-150 83.

Spiran 2006:

Vår, sommar och höst.

Spiran på Internet:
www.sikanet.se

Legdeå-Sikeå Intresseförening

c/o Sture Bäckström
Brännstan 153
915 93 Robertsfors
0934/15353

E-post:

lsi@sikea.se

Bagarstugan

Bokning:
Wanja Brorsdotter
0934-152 10

Sikeå havscamping

Bokning husvagnsplatser:
Gunnar Lundmark 0934-15116
Bokning campingstugor:
Sture Bäckström 0934-153 53
Sture Svahn 0934-151 92

Andra Varvet

Maud Sjöberg
0934-153 15
Ingrid Hanke
0934-150 13

Fransk filosofi präglar Sikeå SK

Sikeå SK fortsätter att bedriva sin breda verksamhet i alla åldrar och för båda könen.

Att vårt representationslag på herrsidan denna säsong tränas av det franska fullblodsproffset Frédéric Pons har säkert inte undgått någon. Fred har verkligen tagit SSK-grabbarna med storm och hans handbolls filosofi sätter redan sin prägel på föreningen. Att det är en ödmjuk kille med glimten i ögat gör ju inte saken sämre.

Han kommer med stor säkerhet att utveckla våra talanger till de färdiga elitspelare som vi inom ramen för vårt 007-projekt vill att de ska vara lagom till säsongstarten 2007/2008.

Roligt är det också att se

vårt damlag i seriespel igen. Rekordung, men ändå rutinerad tränare är Sikeå hamns-tösen Hanna Öberg.

Hon kan liksom Fred dela med sig av sitt kunnande till alla våra unga tjejer som vill utvecklas till duktiga handbollsspelare. Jag blir inte förvånad om vi hittar damerna i toppen av serien när summeringen görs i Mars.

Det allra viktigaste och hjärtat i vår verksamhet är ändå ungdomsverksamheten. Här är det full fart på alla lag från A-pojkar till handbollsskoleknattar.

Det är ju dessa som är framtiden och anledningen till att alla våra duktiga ledare lägger ner 1000-tals ideella timmar år ut och år in. Vill ni uppleva äkta idrottsglädje ska Ni besöka Jenningshallen vid något

Frédéric Pons

Född: 1972 i Paris.

Längd: 1,93.

Vikt: 93.

Familj: Hustrun Lena och två söner, Axel 5 år och Gustav 3 år.

Bor: Sävar.

Fred började spela handboll som sjuåring. Han har spelat 40 matcher i franska juniorlandslaget och som senior 13 säsonger i Frankrikes förstaliga.

Klubbar: Massy HB, US Creteil. Två gånger ligatvåa, en seger i ligacupen. Spelat sju säsonger i Europacupen. Spelade två sista säsongerna i US Ivry, tredje placering båda åren.

Fritidsintressen: Fiske och golf. Umgås med vänner och familj.

av våra ungdomslags arrangemang – det är en härlig upplevelse.

Naturligtvis är ni också varmt välkomna på våra seniormatcher, varför inte

komma och se hur man spelar handboll på franska.

Välkomna till Sikeå SK – föreningen där det ”händer”.

Gunnar Hammarsten

Lägerliv med indianska förtecken

Hövdingen Jonas Dahlgren har samlat sina styrkor för nya äventyr. Sandra Burman och Felicia Eriksson är upptagna med att tillverka drömfångare.

FÖRSTA VECKAN i augusti arrangerades ett scoutdistriktsläger i Tåme utanför Byske med cirka 400 deltagare från Västerbotten, Norrbotten och Ångermanland.

Från Robertsfors scoutkår deltog 20 stycken junior, patrull och seniorscouter samt tre ledare hela veckan. I slutet av lägret kom det ytterligare 15 miniorscouter och tre föräldrar från Robertsfors.

Vi från Robertsfors scoutkår bodde i Inuitbyn tillsam-

mans med Holmsund, Boden och Hertsö scoutkårer. I byn hade vi en hövding som från början var Kicki från Holmsund, men sedan blev det Jonas Dahlgren (Sikeå hamn).

Lägret innehöll många aktiviteter på indiantemat. Det var hantverk, spår, lägerdop, tävlingar, radioscouting med mera.

När det var fritid ägnade sig scouterna åt bad, fiske, mys i tälten, samt att bygga torn, repstegar och linbana.

Sista kvällen på lägret blev det lägerbål och besök av ”rik-tiga indianer” som spelade, dansade och sjöng till indianmusik.

Kvällens överraskning var en utomhusspelning av bandet ”Byske rock orchestra” som spelade halva natten. Det var fullt ös på alla scouter. På söndagen lämnade vi lägret i strilande regn, trötta och skitiga efter många dagar i skogen, men mycket nöjda.

Åsa Lidström

Campingen gav jobb och pengar

Campingsäsongen är nu slut för den här sommaren. Vi hade våra sista stuggäster, ett handbollslag från Östersund, 1-2 oktober.

Cirka 4 500 gäster har bott i stuga, husvagn eller tält och av dessa är ungefär en sjättedel från andra länder, fra Norge och Tyskland.

Glädjande nog har också många utvandrare sikabor börjat använda campingen som bas för nostalgitufflykter i sina gamla hemtrakter.

Glädjande är också att campingen går bra ekonomiskt så att vi kan anställa skollediga ungdomar, i somras fem stycken, och ändå få ett visst överskott i föreningens kassa.

Sture Bäckström

Träffpunkten, förening med framtidsoptimism!

EFTER NÅGRA ÅR med en ekonomi som har varit allt annat än ljus, börjar nu föreningen kunna se på framtiden med tillförsikt, och en ekonomisk situation i balans. Genom frivilligt arbete, trivsamma arrangemang, en lokalbefolkning som ställt upp och bevistat arrangemangen, samt utnyttjat lokalen genom att hyra den, har föreningens ekonomi successivt utvecklats till att i dag vara relativt god.

Den styrelse som nu arbetat några år har därför anledning att börja fundera på en utveckling av verksamheten, och strategiska satsningar för en framtid.

Föreningens styrelse har därför skissat på följande strategiska satsningar:

✓ **Andelsägarskap i Granberget Vindenergi kooperativ ekon. förening.** För att i en framtid kunna tillförsäkra föreningen leverans av prisbillig egenproducerad el. Vilket i dagsläget utgör en av föreningens allra största fasta kostnader, uppvärmning av lokalerna.

✓ **Utbyggnad/renovering av kök!** Den "cateringverksamhet" som har bedrivits de senaste åren har visat sig mycket uppskattad, och utgör ett mervärde för de

sällskap och föreningar som vill utnyttja möjligheten att hyra lokaler, och samtidigt kunna få en matbit vid sina sammankomster. Även de fasta arrangemang som föreningen anordnat, och har innehållit mat i någon form, har varit uppskattade, och för

föreningen hyfsat lönsamma! Därför har tankarna på en utbyggnad och modernisering av köket växt fram. Ska man hantera livsmedel, måste standard och arbetsmiljö, vara fullgod om man fortsättningsvis ska få folk att arbeta, och få myndigheternas fortsatta tillstånd att bedriva liknande verksamhet.

Styrelsen kommer därför att till årsmötet, presentera ritningar, kostnadsförslag, etc. för en sådan utbyggnad/renovering, för årsmötets beslut.

Styrelsen är övertygad om behovet av en väl fungerande samlingslokal, och att det i Sikeå/Legdeå och närliggande byar, finns både personer villiga att sponsra ett sådant projekt, och skickliga hantverkare, som på olika sätt är villiga att genom arbetsinsatser förverkliga projektet.

Väl mött på Träffpunktens kommande Årsmöte!

PS. Kallelse och årsmötesdatum kommer att anslås senare. DS.

**Styrelsen Träffpunkten
Ekonomisk förening.
Leif Öberg/Ordförande.**

Efter ett väl förättat värv tar glada filmarbetare farväl av Sikeå

■ Kortfilmen "Bip Bop Bip Bop Bap" som under sommaren spelades in i Sikeå och Robertsfors är nu färdigklippt. Återstår gör arbetet med ljudläggning och distribution.

Skådespelarna Harriet Andersson, Per Morberg är mycket nöjda med filmarbetet och bemötandet. De har fortsatt kontakt med Johan och är intresserade att medverka i kommande produktioner. Det unga filmteamet är också liksom Johan nöjda och flera av dem fann många fina och intressanta miljöer i kommunen. Havet, hamnmagasinet, Sikeå-skolan, äldre

hus, bruksområdet för att nämna några. Teamet vill tacka alla som ställde upp med pengar, lokaler, bilar och vänligt bemötande. Fortfarande fattas dock pengar till efterproduktionen men man hoppas på stöd från Svenska Filminstitutet som i dagarna tittar på filmen.

Johan har fått visstidsanställning hos Filmcentrum norr samtidigt som han skriver på nya manus. De som är intresserade av att se bilder från inspelningen kan surfa in på www.filmcentrumnorr.se.

Text och foto S-E Lundström

Lågvatten!

Foto: Ingemar Nilsson

Visste ni att...

...Spiran delas ut till 150 hushåll i Sikeå och Legdeå med omnejd. ...det är cirka 215 hushåll som prenumererar på tidningen från Skåne i söder och vidare norrut...

Full rulle på ridverksamheten

Hästarna har nu kommit tillbaka från sitt välförtjänta sommarbete, och verksamheten rullar på för fullt. Denna termin har vi ca 100 ridande fördelade på fem dagar i veckan. Hela torsdagen har vi handikapp ridning/körning och på söndag eftermiddagar är det ridlekis som gäller.

Höstterminen startade vi med att ha en lokal tävling för både ponny och stora hästar. På ponnysidan kom det 38 ekipage från hela länet, på storhästsidan var det 47 ekipage.

På storhäst sidan var det även division tre-final, där ridklubben slutade på en hedrande andra plats efter Skellefteå ridklubb. Detta var möjligt genom att Ridklubben vann sin omgång på hemma plan. I det segrande laget in-

gick Anna Åhman på Rob Roy, Frida Forsberg på Hamilton och Linda Johansson på Zenith. I de två övriga omgångarna har också Elin Jonsson på Pireus, Annika Sandegren på Zaga och Ida Grundström på Locan deltagit.

Ridklubben hade också två individuella klassegrar, LC:2 vanns av Frida Forsberg på lånehästen Hamilton och klass LA:1 vanns av Lina Jonsson på Hamilton. Även Linda Johansson på Zenith lyckades bra och kom på en tredje plats i LA:1 och en sjätte placering i LB:1.

Även på ponnysidan lyckades ridklubben försvara sin färg på ett hedersamt sätt genom att Sandra Johansson vann LB:1 för D-ponnier. Maria Andersson på Fablesse

kom på tredje plats i LC:2 för C-ponnys.

Sen hade vi en inbjudnings tävling i hoppning den 11 september för både ponny och häst, det kom 48 startande. Här kunde Cornelia Bergström på Oskar och Fehlisia Bergström på Pireus försvara våran heder genom att bli fyra respektive sexa i Lätt D, sen slog Fehlisia till med Pireus och kom på en andra plats i LC.

På ridskolan har vi inte köpt in någon ny häst ännu men det ska förhoppningsvis komma någon ny inom en snar framtid. Vi har även haft märkes tagning för våra ridskole elever och alla medverkande klarade sig med bravur.

I stallet har det gjutits ett cementgolv i utbyggnaden där vi har foder till hästarna. Sen vän-

tar vi bara på att det ska komma upp ett tak på vårt gäststall så vi kan färdigställa det.

Vi har några nybörjarplatser kvar för vuxna på ridskolan, skulle detta låta intressant så tag kontakt med Kerstin Andersson på tel 15025.

I mitten på oktober kommer ungdomssektionen att anordna sin årliga orienterings tävling till häst. Så om ni ser en massa vilsna ryttare så kan det vara tävling som pågår.

Är ni intresserade att komma och titta på så är det den 23 oktober som gäller, första start klockan 10.00.

Avslutning på ridskolan har vi söndagen 18 december klockan 14.30, med duellhoppning och en uppvisning av kaninhoppning m.m. Hjärtligt välkomna!

En doft av svunna tider

BESÖKARE I Sikeå Hamn fick i mitten av augusti en glimt av hur det såg ut där i gångna tider. En pråm lastad med 1 500 ton bark lade till vid kajen. Pråmen var ca 60 meter lång och drevs av bogserbåten EOL som styrde pråmen framför sig förtöjd i en klyka i pråmens akter.

Ekipaget ägs av före detta Wiréns Rederi från Piteå som skulle transportera barken från Kalix till Kramfors. EOL har en motor på cirka 500 hästkrafter, vilket ger en fart på ungefär två knop. Det innebär en restid Sikeå-Kramfors på två dygn.

I 1500 ton bark på väg till Kramfors mellanlandade i Sikeå hamn i somras. Ett mäktigt ekipage!

Förutom barken stod en stor grävmaskin på fördäck, vilket gjorde förtöjningen enkel, man svängde helt enkelt in gräv-maskinsarmen över land och tryckte ner skopan i marken.

Den fräna doften av blöt bark fick de närvarande att tänka på den tiden när stora

mängder massaved flottlades i hamnen. Även om den stora lasten gjorde ett imponerande intryck, blir pråmen liten i jäm-

förelse med bogserbolagets nyinköpta pråm som lastar 57 000 ton.

Gunnar Lundmark

Sika-bakelsen är född!

■ Efter den utlysta tävlingen om en äkta Sikabakelse, har juryn, tillika LSI:s styrelse, haft en delikat uppgift - att smaka sig fram!

Juryn fann slutligen grädde, chokladsås, banan, hallon och vanilj förenade i ”...en Spiran-inspirerad, fluffig, smakrik skapelse som är tilltalande för både öga och gom”.

Och vinnaren är – Ingrid Åhman!

Ett hedersnämmande får Åsa Bäckström för sin spröda, vita chokladspira som krönte hennes i övrigt havsblåa go’bit.

SVARET TILL bildgåtan efter kustlandsvägen är följande 4, 8, 6, 1, 10, 3, 9, 2, 7, 5. Rätt svar har ett tjugotal skickat in och bland dom drogs ett vinnande bidrag från Birgitta Fischer och Lars B Nilsson, redaktionen gratulerar och en överraskning är att vänta...

Min hobby

Stenkakor

I norra delen av Sikeå byggs sakta men säkert upp en samling av ”stenkakor” (78-varvs grammofoonskivor).

Det är Rainer Martinsson som i sin samling för närvarande har 8 000 till 9 000 skivor. Allt från klassisk musik till de mest populära schlagers. En av de äldsta stenkakorna är ”Drömmen om Elin” med Karl Karlsson Jularbo från 1914.

Rainer har för ändamålet köpt en ny dator, där skivorna ska spelas in, detta mestadels för att slippa spela skivorna mer än en gång. För att klara detta har han även skaffat en

Rainer Martinsson ser till att stenkakor blir till digitala ljudfiler.

ny grammofon, det finns faktiskt nya skivspelare för ”stenkakor”. Med en pickup från Sure blev skivspelaren komplett. Det enda som behövs är att byta ut nålen med jämna mellanrum.

Den första svenska skivinspelningen var Oscar Bergströms inspelning av folksången ”Till Österland vill jag fara” gjord 07.08.1899.

Projektet med 78-varvorna kommer att ta lång tid, dels kommer skivsamlingen att kompletteras och dels har han ingen brådska med inspelningarna. Sedan kommer Rainer att ta kontakt med STIM om kostnaden ifall skivsamlingen läggs ut på nätet. En lista på vad som finns kommer att läggas ut på webben så småningom.

Gunnar Lundmark

Flytetyget undanstuvat – stölder ett orosmoment

Så har då sommaren 2005 avverkats och de flesta båtarna är instuvade i båtmagasinet för vinterdvala. Jag har nog känslan av att vi har en human prisättning för vinterförvaring i magasinet, så human att vi ofta får förfrågan om inhysning av flytetyg från annat håll. En del av dessa har svårt att acceptera att vi första hand vill inhysa de båtar som har Sikeå som hemmahamn.

Vi är naturligtvis medvetna om att vi är privilegierade som

har ett så fint magasin på våra domäner. För båtklubben är det dock ingen bra affär ekonomiskt ty inkomster och arrendet tar ut varandra, den stora vinnaren är ju den båtägare som får plats med sin båt.

Under sommaren fick vi en föröning vad det betyder att plötsligt bli utan el. Vi har ju inrättat vår vardag och fritid som om att elen alltid ska räcka till, när så systemet blir överbelastat så att säkringar brinner som om de vore tillverkade

av tändved blir de flesta av oss irriterade för att inte säga förbannade. Systemet i detta fall är ju ett begränsat område i Sikeå hamn, hur skulle det bli ifall de halucinerande galenpannor som tror att vi kan strypa bort det mesta av vår elproduktion skulle få bestämma, Sikeå hamn skulle säkert ej vara högprioriterat i ett sådant läge.

Så till en mäktig tråkig företeelse.

Under hösten har en del

ljusskygga element skridit till verket.

Man försökte stjäla Gunnar Lundmarks rejäla utombordsmotor nu lyckades man ej, men skador åsamkades. Näste man till rakning var Johan Löf som fick sin utombordare stulen.

Det torde väl bli så att vi får börja gå vakt på nätterna så att inte dessa mörkrets barn får arbeta ostörda.

Alf Johansson

Noterat på byn

■ Såghuset ska få nytt tak i höst. Det gamla taket av eternit har gjort sitt efter drygt 50 års tjänstgöring. Sikeå Plåt och Smide med Mats Nilsson och Erik Strandberg i spetsen ska göra jobbet. Huset ägs liksom övriga byggnader av Stiftelsen Sikeå hamn, där LSI och kommunen är stiftelsebildare. Grundplåten kommer från försäljning av skog från stiftelsens område och sedan hoppas vi på bidrag från länsantikvarien. Om inte det går i lås kanske vi får lov att vädja om bidrag från byborna – givmildheten när det gällde taket till Stora magasinet var ju stor. I och med renoveringen har alla stora hus på hamnområdet försetts med rejäla tak av pannplåt och därmed säkrats för ytterligare minst en 50-årsperiod.

Sture Bäckström

■ Det har blivit tradition med en teaterföreställning i hamnen varje sommar. I år bjöds på Loranga II, en barnteater föreställning som togs emot med stort och skräckblandat jubel av en ”barnstark” publik. Arrangör var Robertsfors Teater- och Musikförening och LSI.

Sture Bäckström

■ Studiecirkel om byns historia startar under hösten. Är du intresserad att delta, kontakta Sture Bäckström, telefon 153 53 eller e-posta: sture.backstrom@sikea.se för vidare information.

Rekordpublik och fest i dagarna två

UNDER DE SISTA skälvande dagarna av den riktiga högsommaren så gick den femte upplagan av Sikafestivalen (tidigare SIK-festivalen) av stapeln.

Sikafestivalen är en gratisfestival som arrangeras av ungdomar, för ungdomar. Till årets upplaga hade ortens stjärnor Sahara Hotnights bokats, stort med tanke på att de aldrig har spelat i hemkommunen sedan de blev riktigt stora.

Utöver Sahara så hade, elektro-synt-rockbandet Girl with a monkey kommit från Stockholm och Green Orange representerade Sandviken. Nationell mångfald är kanske att ta i, men det är imponerande att sådana långväga gäster tar sig till lilla Sikeå.

Förra årets upplaga blev mer eller mindre som en Metal-festival, men inför årets upplaga så hade styrelsen satsat på mångfald på banden så

Stinky Cheese Mans frontfigur Rasmus Löf tog ut svängarna med en munorgel som var inköpt på Andra varvet, såklart.

att alla kunde få sitt lystmäte.

Arrangörerna hade räknat med svalare intresse på fredagen, men cirka 700 personer tog sig i alla fall dit och det får

ses som klart godkänt. Lördagen däremot lockade över 2000 personer in på området, och sammanlagd räknar Festivalarrangörerna med att när-

mare 3 000 personer besökte festivalen. Med de siffrorna så slås bland annat etablerade Täfteå-festivalen!

Viktor Anesäter

BÄST:

The Colts sista spelning innan splittring, det var eufori! Samt Sikeås stolthet, The Stinky Cheese Mans "Der Vinterkrieg", en legitim fråga är; var skall detta sluta?

SÄMST:

Alla som kom dit bara för att slåss. Ska ni tvunget negligera undertryckandet av hormoner så hänvisas ni hädanefter till närmsta soptipp.

Väderbitna havspaddlare angjorde Sikeå hamn

På förmiddagen den 25 juli kom tre väderbitna sjöfarare paddlande in i Sikeåfjärden och angjorde badbryggan vid Sikeå havscamping.

Lars Pettersson, Marie Barklind Pettersson och Magnus Törnqvist hade då paddlat ända från fästet vid Svinesundsbron vid norska gränsen, där starten gick den 6 maj. Målet var att ta sig ända till riksröse 59 i Haparanda, vilket de gjorde den 3 augusti, 250 mil senare.

I Sikeå blev de väl bemötta och fick en efterlängtat dusch och blev dessutom bjudna på kaffe. En av deltagarna sa också att det inte var så vanligt med en camping så nära vattnet att till och med en havspaddlare kan utnyttja den.

Sällskapet har övernattat på

kobbar och skär längs vägen och tillagat sin mat i stormkök. På sin resa längs den svenska kusten har de utstått regn, sol, hård vind och åska men framför allt har de fått uppleva ett stycke svensk natur som lämnar efter sig ett minne för livet. Dessutom har de utfört en idrottslig prestation utöver det vanliga.

Bland kajakpaddlare är Svinesund-Haparandaresan det ultimata mandomsprovet. Havspaddlarnas Blå Band, som det officiellt kallas, instiftades 1991. Fram till fjolårets säsong (2004) har 79 personer erövat Havspaddlarnas Blå Band och i och med årets säsong får den listan utökas med åtminstone tre personer.

Under sin resa har de kontinuerligt fört dagbok som lagts ut på Internet (www.kajaktur.se).

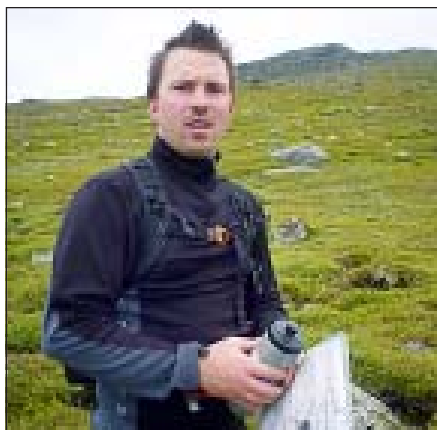
De tre paddlarna såg fram emot en välförtjänt dusch och en kopp kaffe efter ankomsten till Sikeå.

Där kan man följa deras stråttill att kanske själv utföra patser och också få inspiration denna prestation.

Träffpunkten

Julmarknad, grötservering 20 november
Luciafirande – arrangör SSK 11 december

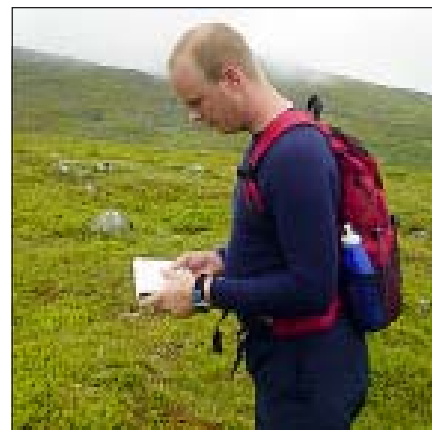
Berget blev en mara för Jimmy och Fredrik

Jimmy Nyman.

Karta och kompass.

Fredrik Gidlund.

Ibland kan man undra över varför man utsätter sig och sin kropp för vissa saker. Efter en stunds diskuterande så bestämde vi oss för att genomföra 2005 års Arctic-KIMM, en fyra mil lång bergsmarathon som under två dagar genomförs i högalpin terräng med tillhörande upp och nerförs branter.

INFÖR TÄVLINGEN.

Efter det att jag och Fredrik Gidlund bestämt oss för att genomföra tävlingen, påbörjades en tung träningsperiod med terränglöpning, backträning och myrlöpning. Rygsäckarna packades tyngre och tyngre vart efter tävlingen närmade sig.

Veckan innan så fick våra kroppar vila, hade vi verkligen tränat rätt? Ja, det kommer att visa sig under loppet.

Resan upp till tävlingsområdet som var beläget vid Norra storfjällsmassivet, gick oväntat bra. Fredrik hade med sig lite färdrika bestående av vatten och chokladmuffins. Hmmm, inte den bästa laddningsfödan inför ett bergsmarathon lopp. När vi kom fram låg området i tät tjocka och regnet var inte långt borta. Vi checkade in på högfjällshotellet och intog en lagom frukost, man får inte fylla magen för mycket innan loppet.

DAG 1.

Nu var klockan halv elva, en halvtimme innan start och kartorna för tävlingen släpptes. Nervöst tittade vi på kartan och insåg att det kommer att bli fyra tunga mil.

Startskottet gick och första branten började direkt. Det kändes som om vi aldrig skulle klara detta. Vädet tillät en ganska enkel orientering, tack vare att molnen var

så pass höga att man kunde se mellan bergstopparna. Men vi insåg att vi hade tränat helt fel.

Backarna tog knäcken på oss både uppför och nerför. Som tur var hade vi gott om energibars och gel som lurade våra kroppar att fortsätta.

Efter fyra timmar och trettiofyra minuter löpte vi in i målfällan, därmed var dags-etapp ett avslarat med lite matta ben och lättare skavsår.

Vi avrundade dagen med en god "bergs-klättrar pasta" och ett hett badtunnebad med fjällmassiven som utsikt. Kroppen hade nu börjat att värka ordentligt.

DAG 2.

Klockan ringde revej och vi rycktes ur en onormalt djup sömn. När vi försökte resa oss ur sängen trodde vi att det var slut med oss, benen orkade inte bära oss. Gnyende och på stela ben linkade vi oss mot frukosten. Det gjorde ONT. Hur skulle vi klara dagsetapp 2 med sina två mil.

Nu närmade sig starten och vi hade försökt att värma upp våra stela muskler och leder så gott vi kunde. Startskottet gick och vi avverkade samma brant i starten som föregående dag. Den första kontrollen gick

relativt smidigt, men sakta. Jag hade absolut ingen energi i min kropp, medan det gick lättare för Fredrik. Efter kontroll ett började jag få tillbaka energin och vi gjorde en brilliant orienteringsmanöver som gav oss lite tid till godo.

Detta visade sig inte spela någon roll när vi skulle bearbeta kontrollen som var belägen på Murstoppnen, 1442 meter över havet. Det fjället höll på att knäcka oss totalt.

Nu tättnade dimman och det började att regna och blåsa. Det gjorde att orienteringen blev ett svårt kapitel. Vi och några andra team virrade bort sig mellan kontroll tre och fyra. Vilket gjorde att vi tappade ordentligt med tid.

När vi började närma oss målgången löpte vi ner under molnen och kunde återigen orientera obehindrat. Efter fem timmar och sex minuter passerade vi mållinjen, tävlingen var nu avslutad. Efter en snabbt avnjuten gulshsoppa så bar det av hemåt.

Väl hemma efter en fem timmars bilfärd, insåg vi att vi inte kunde gå, benen bar helt enkelt inte. Vi skrattade gott åt det och var helt ovetande om att det skulle fortskrida ytterligare några dagar. Någon placering blev det inte tal om, men vi hade haft kul i alla fall.

Nu har hösten kommit och vi kommer att påbörja träningen inför 2006 års Arctic-KIMM. Nu vet vi lite mera om tävlingen och hur vi ska lägga upp träningen. Håll utkik efter "Team Sikeå" någonstans i de svenska fjällmassiven.

In i dimman.

Jimmy Nyman